

ὡς δυστυχῶς πολλάκις συμβαίνει, καθ' ἣν ὁ νοῦς τοῦ Σταφόρ ἐμελλε νὰ καταστραφῇ διὰ παντός. Ἐπνευθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διέταξε νὰ φωταγωγήσωσιν αὐτὴν διανεμὼν αὐτὸς μόνος ἀνημμένα κηρία· ἐγεύθη εἰς τὸ μαγειρεῖον μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ μετέβη μετὰ τινος ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν κῆπον, ἵνα τὸν διδάξῃ τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Ἡ σύζυγός του περίτρομος καὶ περίλυπος δὲν ἐτόλμα ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰς παραφροσύνας ταύτας. Παρὶ δὲ τὰ μεσάνυκτα τὸν ἀπέθεσαν οἰνοδαρῇ εἰς τὴν κλίνην του· τὸ πρωὶ ἐπισκεφθεὶς αὐτόν, τὸν ᾤοντα ὑπαγορεύοντα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν νέον γραμματέα του.

— Καθὼς, ἰατρὲ, εἶπεν. — Ἄφες με μόνον μὲ τὸν ἰατρόν. Καὶ πλησιάζας με παρεδόθη εἰς κοπετόν.

— Χθές, μοὶ εἶπεν, χθές ἀμέθυσα ὡς ἄνθρωπος τοῦ δρόμου· ὅλοι οἱ ὑπηρεταί μου μὲ εἶδαν· δὲν τολμῶ πλέον νὰ τοὺς ἰδῶ κατὰ πρόσωπον.

— Ἐ! ἀπεκρίθη ὑπομειδιάσας· μικροδουλειαῖς· Ἐλθσάνησας τοὺς στίχους τοῦ Ὁρατίου.

Semel insanivimus omnes (*).

— Ἰατρὲ, μὴ με ἀφήσεις... Ὅλοι συνώμοσαν ἐναντίον μου ὅλοι μὲ μισοῦν.

Καὶ ἐσπύργε τὴν χειρά μου, καὶ ἔκλαιε, καὶ ἐστέναζε, καὶ μὲ ἠτένιζε λυπηρότατα.

— Ὁ λαὸς θέλει νὰ με φονεύτῃ· οἱ Βουλευταί, οἱ Γερουσιασταί!... οἱ ἀχαριστοί!... τί ἔκαμα; Ὁ Θεὸς ἤξευρε πόσον ἀγαπῶ τὴν πατρίδα μου, καὶ πόσον ἐπροσπάθησα νὰ τὴν ὠρελήσω!... Σιωπὴ! Καὶ σκηωθεῖς ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἐπανῆλθε.

— Πιστεύεις ὅτι ὁ γραμματεὺς τὸν ὁποῖον εἶδες πρὸ ὀλίγου... ὁ κακοῦργος, συνενοεῖται μὲ τὸν Μέτερνιχ· ἐκέρδησε τὸν βασιλέα ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν Βουλὴν, καὶ θέλει νὰ μὲ διαδεχθῇ ἡ σύζυγός μου τὸν ὑποστηρίξει.

— Μὴν εἶπες καὶ σήμερον τὸ πρωὶ κραδί; τὸν ἠρώτησα μετὰ σοβαρότητος.

— Ὅχι, βεβαίως ὄχι... ἔχω νὰ σὲ εἰπῶ ἕνα μεγάλον πολιτικὸν μυστικόν. Τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη, ὅλα κλίνουν πρὸς τὸ δημοκρατικὸν σύστημα. Θὰ... θὰ (ἐνταῦθα ὠμίλει ταπεινότερον) θὰ τὰ πυκνώσω, θὰ τὰ συμπυκνώσω, καὶ θὰ λάβω τὴν Εὐρώπην μίαν δημοκρατικὴν μὲ δώδεκα προέδρους... Ἀκούεις;... Ἡ ἀθηναικὴ, τὸ μέλλον... ἡ ἐγγυωμοσύνη τῶν λαῶν... Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ μὲ προδώσῃς...

— Ὅχι, βεβαίως.

— Ἀλλ' εἰς ἐλθὼ εἰς τὰ ἐδικά μου. Θὰ σὲ εἰπῶ διὰ τί σὲ ἐπροσκάλεσα.

— Ἐλθσάνησας ὅτι ἦλθα μόνος μου.

Ἀλλ' αὐτὸς ἐξηκολούθησε·

— Πάντοτε εἶχα εὐλαβικὴν φιλίαν πρὸς σέ, ὁ ὁποῖος δὲν μὲ ἐξήτησες ποτὲ τίποτε, καὶ ἔμεινες φίλος μου σταθερός.

Καὶ ἔκλαυσεν ἐκ νέου. Ἐγὼ δὲ πόσον ἐλυποῦμην τὸν εὐγενῆ, τὸν εὐφρέστατον ἐκείνον Σταφόρ. Ἐπὶ τέλους μ' ἐπρότεινε νὰ ὑπάγω πρᾶσθαι εἰς Πατρούπο-

λιν, εἶπεν ἄρρητα θέματα, εἶδεν ὅτι δὲν ἀπεκρινόμην, ἐστάθη. Ἐπειτα ὠχρίασεν ὡς νεκρὸς, ἐσηκώθη, ἤρυ-
θρίασε, περιήλθεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἀνέκραξεν·

— Ἄ, ἰατρὲ! τὸ βλέπω... τὸ βλέπω...

Καὶ ἐλειποθύμησε. Τὴν ἐπιοῦσαν ἔμαθον ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἐγένετο αὐτόχειρ (*), ἐπίστευσα δὲ καὶ πιστεύω πάντοτε ὅτι ἀναλαβὼν ἐπὶ μικρὸν τὰς φρένας ἐνόησε τὴν κατάστασίν του, καὶ ἐπροτίμησε νὰ φονευθῇ μᾶλλον παρὰ νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τὸν θάνατον τοῦ λογικοῦ του.

Ἐθε αἱ λαπτομέρειαι αὐταὶ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς διδασκαλίαν καὶ παράδειγμα! Οὕτω ἔζητε, καὶ οὕτω ἀπέθανεν εἰς τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μόνον ἁμάρτημα ἔχων ὅτι κατεφρόνει τὴν ἀγνότητά τῶν ἀπολαύσεων τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, καὶ μόνον ἐλάττωμα ὅτι ἐπέθυμει νὰ ἀναβαίνει πάντοτε, νὰ δεσπόζῃ καὶ νὰ θριαμβεύῃ. Ὁ Σταφόρ, οὕτινος τὸ ὄνομα ἐτιμᾶτο κατὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, καταδίκασε μόνος ἐκείνους εἰς βίον ἀληθοῦς δεσμώτου. Ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων νὰ κατακτήσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν δάφνην τῆς πολιτικῆς φιλοδοξίας, κατηνάλωσε τὴν βίον καὶ κατεστρέψε τὰς φρένας του· καὶ καταπατῶν τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν χάριν φαντασιώδους ἀγαθοῦ, ἐπεσεν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς δόξης ὡς ἀθηνεὺς πτηνὸν πληγὸν ὑπὸ κροωνοῦ. Μάθημα τρομερὸν ἐγγραχθεὶς διὰ πυρὸς καὶ αἵματος εἰς τὴν μνήμην μου. Ὡ, σέ, φιλοδοξοί, εἰς οὗς ἡ φύσις δὲν ἐπαδαφίλευσε τὰ προτερήματα τοῦ Σταφόρ, ἰδοὺ τί περιέχουσιν καὶ τί κρύπτουσιν ἡ γλυκεῖα δημοσιότης, ἡ ἀπατηλὴ φήμη, ἡ δημοσία ἐξουσία, ἡ πόσον γοητεύουσα τοὺς ἀνθρώπους.

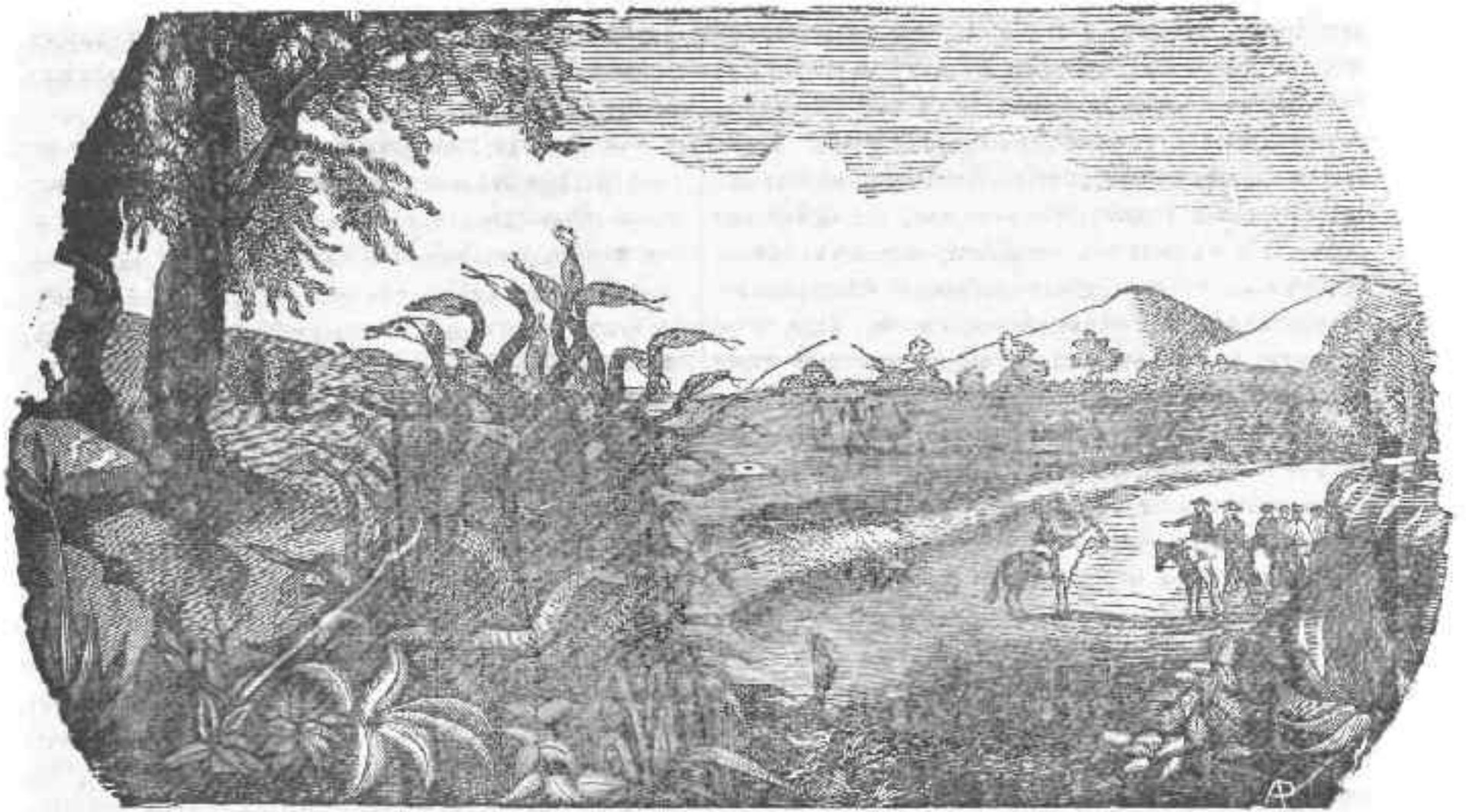
HYRAMIS OΦΕΩΝ.

—ooo—

Ὁ Κ. Μαλουέ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ἐπὶ Λοδοβίκου ΙΗ' τῆς Γαλλίας διηγεῖται ἐν τοῖς ὑπο-

(*) Τὸ μὲν πρῶτον μέρος τῆς διηγήσεως ταύτης φαίνεται ἀναπερόμενον εἰς τὸν Κάνιγγα, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τελευταῖον εἰς τὸν λόρδον Καρτερρίττ. Ἀλλ' ὁποιουδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὅστις ἐξικονίζει ὁ περιγραφὴς τῆς διηγήσεως, δὲν ἀμφισβάλλωμεν περὶ τῆς ἀληθείας. Τὸ ἔορθε τοῦτο, ὡς καὶ ὅσα προεδημοσιεύσαμεν ἡ καὶ θέλωμεν δημοσιεύσει τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἀγένηται, καὶ προείπομεν, πολλὰ παρὰ πο-
να ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ πολλὰ ἀκορνέται κατεξανέστηται ἐναντίον τῆς ἀδικρισίας τοῦ γράψαντος. Αἱ εἰδήσεις ὅτις μεταχειρίζεται ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἀληθέσταται. Ὁ Chatham ἀπέθανε καταπο-
νηθεὶς ὑπὸ τῶν βουλευτικῶν κόπων· ἔπασαν ἀπνεύς ἐνῶ ἀπτή-
γελλε τὸν τελευταῖον αὐτοῦ λόγον εἰς τὴν Γερουσίαν. Τοῦ Sheridan καὶ Burke ὁ νοῦς εἶχεν ἐκσθενήσῃ ὅτε ἀπέθανον· ὁ Castlereagh καὶ ὁ Samuel Romilly ὑποκτονήθησαν, ὁ δὲ Canning ἀπέθανε κατατρεχόμενος ὑπὸ πολιτικῶν μεριμνῶν.

(*) Ὅλοι παρεφρονήσαμεν ἑαυτοὺς.

Πυραμὶς ὄψεων.

μνήμασιν αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Γουϊάνῃ ὄψεων τὸ ἐξῆς περιέργον, τὸ ὁποῖον παριστᾷ καὶ ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν.

α Εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Ἰρακῶδου παρέστην εἰς θαυμασιώτατον ἄμα δὲ καὶ τρομερώτατον θέαμα· εἰ δὲ καὶ δὲν εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γουϊάνῃ, δὲν μοὶ φαίνεται ὅμως νὰ περιέγραψεν αὐτὸ ἄλλος περιηγητής. Ἡμεῖθα δέκα εἰσιπποὶ, ἐξ ὧν δύο ἐπροπορεύοντο ἵνα ἀνερευνῶσι τὰς διόδους, διότι ἡγάπων νὰ περιτρέχω τὸν τόπον ἐκ διαφόρων μερῶν, καὶ νὰ πλησιαζῶ εἰς τὰ μεγάλα δάση. Εἰς τῶν δύο μαύρων οἵτινες ἐπροπορεύοντο ἐπανελθὼν μετὰ σπουδῆς ἐκραζε μακρόθεν· α ἔλθετε, κύριε, νὰ ἰδῆτε ὀφίδια σωρευμένα. » Καὶ ἐδακτυλοδείκνυε ὅγκον ὁμοιοῦντα σωρὸν ὀπλων. Ὁ δὲ Κ. Παρβίλ μοὶ εἶπε· α Θὰ εἶναι βέβαια ὀφίδια τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλην θύελλαν συνερχόμενα ἐπισωρεύονται· τὸ ἤκουσα πολλάκις ἀλλὰ δὲν τὸ εἶδον· νὰ ὑπάγωμεν μὲ προσοχὴν· δὲν πρέπει νὰ πολυπλησιάζωμεν. » Ἐνῶ δὲ ἐπροχωροῦμεν, εἶχον τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τὴν πυραμίδα, φαινομένην ἀκίνητον· ἀλλ' ὅτε ἐξθάσαμεν δέκα ἢ δώδεκα πόδας ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἂν ἠθέλαμεν νὰ διαβῶμεν, οἱ ἵπποι πτοηθέντες δὲν ἠθέλουν ὑπακούσει. Αἰφνης ἡ πυραμὶς ἐταράχθη, συριγμοὶ τρομεροὶ ἠκούσθησαν, καὶ χιλιάδες ὄψεων, προτείναντες τὰς ἀποτροπαίους κεφαλὰς, ἐδείκνυν πρὸς ἡμᾶς τὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς ἀστραπηδόλους αὐτῶν ὀφθαλμοὺς. Ὁμολογῶ ὅτι πρῶτος ὀπισθοδρόμησα· ἰδὼν ὅμως ὅτι ἡ φοβερὰ ἐκείνη φάλαγξ δὲν μετεκινεῖτο, καὶ ὅτι ἐφαίνετο προτιμῶσα τῆς ἐρόδου τὴν ἀμυναν, ἐστράφην περὶ αὐτὴν ἵνα παρατηρήσω τὴν παράταξιν, πανταχόθεν παρασκευασθεῖσαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

» Ἐσκέφθην τότε τίς ἄρα ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς τοιαύτης συναθροίσεως, καὶ ἐσυμπέρανα ὅτι τὸ εἶδος ἐκείνη τῶν ὄψεων θὰ ἐφοβεῖτο μέγαν τινὰ ἐχθρὸν προσεγγίζοντα, καὶ ὅτι συνῆθροίζοντο αὐτῷ εἴτε ὅπως ὁρμήσωσι κατ' αὐτοῦ εἴτε ὅπως ἀντιπαραταχθῶσιν αὐτῷ. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην θὰ ἐκφράσω γνώμην ταλμηράν μὲν, τὴν ὁποῖαν ὅμως δικαιολογοῦσι πολλάί μου παρατηρήσεις· εἰς τὸν νέον κόσμον τῶν ζώων ἡ ἐμφυτος ῥαπὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ σχέσις εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι τῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειδὴ τὰ δάση καὶ ἡ ἐρημία δὲν περιορίζουσι διόλου τὴν ἐλευθερίαν των, τὰ ζῶα τοῦ αὐτοῦ εἶδους συνέρχονται καὶ συγκοινωνοῦσιν εὐκολώτερον· τὰ ζῶα μάλιστα τὰ ἐντελέστερον ὀργανισμένα αἰσθάνονται, ὡς φαίνεται, ζωηρότερον τὴν ἀνάγκην τῆς κοινῆς συμπράξεως καὶ βοηθείας. »

ΛΕΥΚΟΚΕΦΑΛΟΙ ΑΙΤΟΙ.

—ooo—

Ἡ μεγίστη δύναμις, ἡ τόλμη, ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἀταραξία τῶν ὀρνέων τούτων, ὡς καὶ ἡ ἀπράμιλλος ἰσχὺς τῆς πτήσεως αὐτῶν, ἀναδεικνύουσι τὸ εἶδος τῶν λευκοκεφάλων αἰτῶν πάντῃ χωριστὸν ἀπὸ τοῦ τῶν ἄλλων αἰτῶν. Ἐάν, πλὴν τῶν ἀρετῶν τούτων, εἶχον καὶ τὴν προαίρεσιν γενναίαν, θὰ ἦσαν βεβαίως τύπος εὐγενείας· ἔχουσιν ὅμως τὸν χαρακτῆρα θηριώδη, δεσποτικόν, τυραννικόν μᾶλλον καὶ αἰμοβόρον.

Ἴνα ἐκτιμήσῃς κάλλιον τὸ ὄρνεν τοῦτο, ἔλθε